

comerciale neloiale reclamantul nu ar fi scutit de la plata acestei taxe și, nefiind necesară pronunțarea asupra fondului, procedura jurisdicțională referitoare la prestația care rezultă din clauza abuzivă ar fi evitată?

(¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”). Text cu relevanță pentru SEE, JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

(²) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Obersten Gerichtshofs (Austria) la 26 august 2011 — CHS Tour Services GmbH/Team4 Travel GmbH

(Cauza C-435/11)

(2011/C 340/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: CHS Tour Services GmbH

Pârâtă: Team4 Travel GmbH

Întrebările preliminare

Articolul 5 din Directiva 2005/29/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretat în sensul că, în cazul practicilor comerciale înșelătoare în sensul articolului 5 alineatul (4) din această directivă, este inadmisibilă efectuarea unui control distinct al criteriilor prevăzute la articolul 5 alineatul (2) litera (a) din directivă?

(¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Recurs introdus la 31 august 2011 de Bavaria NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 16 iunie 2011 în cauza T-235/07, Bavaria NV/Comisia Europeană

(Cauza C-445/11 P)

(2011/C 340/14)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Bavaria NV (reprezentați: O.W. Brouwer, P.W. Schepens și N. Al-Ani, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea punctelor 202-212, 252-255, 288, 289, 292-295, 306, 307 și 335 din Hotărârea Tribunalului din 16 iunie 2011;

— trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal sau anularea (în tot sau în parte) a deciziei atacate (¹);

— obligarea Comisiei la suportarea cheltuielilor de judecată din procedura în fața Tribunalului și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, recurenta consideră că Tribunalul a interpretat în mod greșit dreptul Uniunii, în special articolul 101 alineatul (1) TFUE, a încălcat principiul securității juridice și a motivat în mod incoerent stabilirea datei de începere a încălcării. Întâlnirea din 27 februarie 1996 nu ar face parte din încălcare și nu ar putea constitui în niciun caz începutul unei serii de întâlniri care ar fi urmărit un scop anticoncurențial. În măsura în care Tribunalul a considerat că simplul fapt că întâlnirea din 27 februarie 1996 a fost numită „întâlnirea Catherijne” demonstrează că întâlnirea menționată ar fi avut un scop anticoncurențial, acesta a contrazis decizia atacată și a depășit limitele competenței sale. Metoda utilizată de Tribunal pentru constatarea unei serii de întâlniri cu scop anticoncurențial nu poate fi aplicată pentru stabilirea datei de începere a încălcării. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de motivare, prin faptul că a constatat că o singură declarație a InBev ar putea fi suficientă pentru stabilirea existenței unei încălcări.

În al doilea rând, recurenta arată că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat principiul egalității (și a oferit o motivare insuficientă), prin faptul că a constatat că decizia atacată nu putea fi comparată cu cazuri anterioare din același sector, și în special cu decizia Comisiei în cazul 2003/569 (²) — Interbrew și Alken-Maes. În plus, nu exista nicio justificare obiectivă pentru a trata în mod diferit întreprinderile în cauză în cazurile menționate.